

Puhdasta lämpöä jätepuusta

Nykyään pyritään talvella tekemään kesä- ja kesällä talvikeli. Ihmiset haluavat pelata jalkapalloa paukkupakkasilla ja hiihtää kesähelteellä. Luontoa vastaan toimiminen on teknisesti helppoa, mutta energiaa siihen kuluu tuhottomasti. Monet nousevat sellaisen menon takia takajaloilleen.

Lämpöä tarvitaan täällä Pohjolassa rutosti talojen ja veden lämmittämiseen. Kehitys on valitettavasti kulkenut sähkölämmityksen suuntaan. Sähkö eli Lönnrotin mukaan lieke, on niin hieno energiamuoto, että sen käyttäminen metallitankojen ja lankojen kuumentamiseen pitäisi kieltää.

Sähköä kuuluu ajaa puolihohteiden ja mikropiirien läpi. Sitä saa myös syöttää mootto-reiden käämeihin magneettikentän saamiseksi, ja sitten tietysti tietoteknisiin vempaimiin ja yhteydenpitolaitteisiin.

Perniössä kehitys on onneksi mennyt parempaan suuntaan. Ensin ilmestyi Sivan rumiluksen taakse öljyllä toimiva väliaikainen lämpölaitos, jonka piippu pysyi kuin pysyikin pystyssä. Väliaikaiseen turvauduttiin siksi, että keskustan katuremontti ja putkien veto saatiin niputettua. Nyt vihdoin ison tien toisella puolella tupruttaa uusi mylly höyryjä taivaalle, ja väliaikainen on siirretty samaan paikkaan varavehkeeksi.

Kunnan ihmiset olivat fiksusti järkänneet teollisuuden malliin avoimien ovien päivän uuteen lämpökeskukseen. Käytetyistä kahvimukeista päätellen väki näytti kiinnostuneen.

Kaukolämmön eli kuuman veden tuottamiseksi laitoksessa poltetaan puuhaketta, jota täydellä teholla kuluu noin sata kuutiota vuorokaudessa. Hakkeeksi kelpaa käytännössä kaikki puu. Ruotsissa satsataan kovasti energiapajuun, koska se kasvaa nopeasti ja misä vaan. Meillä tullaan jälkijunassa.

Ydinvoimakeskustelun jälkimainingeissa Perniön laitoksen teho 3 MW ei tunnu kaksiselta. Käsityksen toiseen suuntaan saa vertaamalla sitä Kosken voimalaitokseen, joka jauhaa noin kymmenesosan lämpökeskuksesta.

Puuta poltettaessa ei synny kovinkaan kummallisia päästöjä. Perniön laitoksessa savukaasut vielä puhdistetaan perusteellisesti. Piipusta tulee käytännössä vain höyryä. Ei liikaannu valkopyykit naapurissakaan.

Kaukolämmön alkuvuosina putkilinjojen kohdat sulivat paljaaksi lumesta ja jäädästä. Lämpöä valui hukkaan. Tällaista Perniössä ei ole huomannut. Ei edes kantatien alituskohta sula.

Laitoksen raportteja selaillessa ilmenee, että tämän talven kovimmillakin pakkasilla laitos on toiminut moitteetta, eikä öljyllä toimivaa hätävaraa ole tarvittu.

Sokea Reettakin näkee, että energian aina vaan kallistuessa puuhun tukeutuva lämmöntuotanto tulee lisääntymään. Ja onneksi sitä näillä kulmilla kasvaa.

Ja sitten se kaikkien ekskusiokysymysten äiti. Kuinka korkea on tehtaan savupiippu? No, sekin selvisi. Kolmekymmentä metriä. Ja ilmavirtoja rikkovat ja värähtelyjä jarruttavat kierteetkin löytyivät. Taitaa pysyä pystyssä.

pajen